

KälarneNytt

En tidning för Kälarnebygden

årgång 14 nr 1

Jan 2018

När västanedeborna gick i barndom

Den 14 januari var det dags för julgransplundring i byföreningen i Västanede. Nu skulle alla barnen få vara med och dansa ut julen, och det skulle ske i filmsalen och gymnastiksalen på våningen ovanför Lek och bus. Granen skulle inte kastas ut, ty den är perenn. Förberedelserna var omfattande och noggranna. Fram med den ständigt klädda plastgranen, väggarna till fiskdammen, kaffe, saft, bullar och kakor. För tillfället särskilt iordningställda godispåsar togs också fram.

Den ständigt beredda staben stod färdig att ta emot anstormningen av barn (och en del föräldrar). Musiken hade också kommit och hade till och med börjat spela. I det här fallet utgjordes musiken av Sigge Backlund med dragspel. Alla spända och förväntansfulla. Hur många barn kommer egentligen? Gården hålls under uppsikt för att se hur många bilar som anländer. Nästan precis på klockslaget tre anländer de första gästerna, tre stycken, mamma, pappa och ett barn.

Allteftersom tiden går kommer fler och fler gäster, men ganska lite barn. Det är klart, vad bor det för folk i Västanede? Jo, väldigt många tillhör de mogna åldersgrupperna, alltså de som är lite äldre. Sen finns det en del väldigt små barn, sådana som inte pratar så mycket och inte går själva. Åtminstone kan de inte dansa Moster Ingeborg. Det visade sig vara många av den äldre kategorin och barnen blev deras rättfärdigande att fira en riktig julgransplundring.

Alla deltog med liv och lust i danserna. Det var Prästens lilla kråka, Björnen sover och Moster Ingeborg. Gamla minnen kom tillbaka. Tänk att få göra raketerna!

Denna tidning sponsras av
OCTOWOOD

Alla var ju förstås inte med och dansade. Några gjorde Moster Ingeborg på egen hand och några tyckte nog att de behövde vila sig lite emellanåt.

När dansen var över var det dags för fiskdamm. Tänk att få fiska igen, och få napp dessutom. Det var länge sedan man kom ut på en tjärn.

Här är fiskekontrollanternas som ser till att allt går rätt till, att man har löst fiskekort och att man bara tar med sig ett byte per person.

Sen var det dags för dagens höjdpunkt, tomten. Att han kom med klappar till oss, vi som inte fått hälsa på tomten på många år och dessutom den 14 januari! Brukar det inte vara på julafton? Nu började alla bli trötta och det var dags för fika.

Vilken härlig julgransplundring det har varit och alla vi västanedebor har fått göra det vi har längtat efter i sextio år. Man ser hur lyckan lyser i allas ögon, när man tar på sig sina broddar på skorna och vandrar hem i natten (ja, klockan 17) kramande sina älskade godispåsar.

Det här har vi inte gjort för sista gången!
Eje Åhlander

Siv Bergman

Präst i Håsjö pastorat

Är det något jag har lärt mig så är det: Har man problem? Bed! Det går in på djupet!

Så säger Siv Bergman, ”som är precis som en vanlig människa, fast hon är präst”, där vi sitter och pratar i församlingshemmet en alldeles vanlig onsdag i januari.

Siv föddes i byn Ale i Nederluleå, men familjen flyttade därifrån till Lakafors, 18 km från Piteå, när Siv var nio år. Där hade hennes föräldrar köpt en större jordbruksfastighet, som utvecklades och byggdes upp efterhand.

I familjen fanns förutom mamma och pappa även en bror och en syster. Siv var en riktig bondjänta, som trivdes med arbetet på gården. Där fanns verkligen mycket arbete. Från början hade man tre kor, men beståndet utökades efterhand, så att det så småningom fanns 70 kor i besättningen. Redan första sommaren körde hon traktor och mjölkade korna ofta. Hennes lillebror hängde efter henne hela tiden. En anledning till att Siv fick hjälpa till så mycket var att hennes mamma inte var så frisk. Så småningom började Siv tycka att det blev för mycket arbete.

En dag, när hon var 15, snart 16 år, tog hon traktorn och körde ut till E4:an, lämnade traktorn där, ställde sig vid vägen och liftade iväg.

Hon kom så småningom bland annat till Västerås. Hemifrån blev hon naturligtvis efterlyst. Men Siv var inte den som var feg och hjälplös. Hon gick in på olika ställen och frågade efter jobb. Det blev mest städning på hotell och restauranger. Men hon råkade inte illa ut en enda gång, berättar hon.

Hon kände inom sig att det här var bra för henne. Siv blev tidigt troende. Hon hade gått i söndagsskola tio år, fast hon var rädd för prästen! Hennes mormor betydde nog en hel del för hennes religiösa utveckling. Även morfar blev så småningom troende, efter en religiös uppenbarelse. Han mötte en ängel.

Siv återvände så småningom till hembygden efter sin hastigt påkomna flykt. Hon läste in gymnasiekompetens och skaffade sig betyg som räckte till inträde på läkarlinjen, till vilken hon blev antagen 1986. Hon avslutade den utbildningen efter sjätte terminen, då hon hade haft ett missfall.

Därefter studerade hon elektronik och arbetade på Farmacia ett och ett halvt år.

År 2000 upplevde hon en religiös kallelse. Det var i Piteå. På gågatan! Hon gick så småningom till en kompis och berättade: Jag ska jobba i kyrkan!

Hon hade redan skaffat ansökningshandlingar till en grundkurs. Det var en fredag hon började bedja. Sedan bad hon varje dag, pratade med en präst, skickade in en ansökan i maj månad, ringde efter en och en halv månad och ville höra sig för. Till sist fick hon besked: 16 personer var antagna till en halvårslång grundkurs i Älvsbyn. Siv var en av dem.

Prästutbildningen började 2001 och 2006 blev hon prästvigd.

Har du känt tvivel någon gång? undrar jag. Nej, aldrig, blir det bestämda svaret. Men jag skulle ju önska en del förändringar, säger hon. Man skulle kunna göra mer roliga saker än vi gör just nu. Men jag trivs med jobbet. Det är ju trevligt att uppvakta 80- och 90-åringar.

För övrigt kan jag berätta att jag har varit nykterist i 35 år nu. Jag har inte prästkragen på mig så ofta, jag har inte haft tid att handarbete och min favoritsyssla är fiske, säger hon.

Vi har köpt ett litet hus i närheten av Borgvattnet, där vi odlar blommor, svartvinbär och jordgubbar. Det stället har blivit Sivs och Bengts alldeles eget lilla jordiska paradiset.

I Psaltaren 25:7 står skrivet:

Tänk icke på min ungdoms synder och på mina överträdelser, utan tänk på mig efter din nåd, för din godhets skull, Herre. En bön passande för såväl KN-skribenten som prästen Siv. Måhända även för någon av KälarneNyttis läsare.

Runa Westman

Barnkläder till Kongo från Kälarne skola

Erica Gresseth, som är lärare i textil slöjd vid Kälarne skola, har startat ett projekt med klass 6 och 7, där eleverna har fått återanvända egna kläder som inte används längre. De har sytt om dem till barnkläder, som sedan skickades till Panzisyjukhuset i Kongo. Där finns ett stort behov av olika plagg, både till de blivande mammorna och till deras nyfödda bebisar.

Här syns en del av kläderna som tillverkats av eleverna i Kälarne.

Palmefonden beviljar Kälarne skola ett stipendium på 50 000 kr för demokrati/toleransarbete.

Kälarne skola gör skillnad

Flera av bygdens företag, privatpersoner och föreningar gör också skillnad genom att stötta oss med ett bidrag, nu senast är det Herrklubben vi vill tacka. Vi behöver fortfarande arbeta in pengar som täcker vår resa till Stockholm t o r i maj samt för matkostnader. Förutom våra evenemang och försäljningar hoppas vi att fler sponsorer finns som vill hjälpa oss. Hela skolan från Förskoleklass till och med åk 9 vill i år sätta fokus på varje individs möjligheter och ansvar när det gäller tolerans och demokratifrågor. Vi har sett att de flyktingar som kommit till vår bygd fått allt svårare att integreras och att våra elever inte självklart förstår vilken positiv skillnad de kan göra. Eleverna arbetar med våra mål på olika sätt beroende på ålder och förmåga. Förutom de event som vi anordnar arbetar alla klasser med värdeord. Vi började hösten med att fira Europeiska Språkdagen 26 sept, med utställningar och workshops med fokus på olika språk. Hela bygden bjöds in på kvällen. Målet med detta event var: att skapa livslång lust att lära, öka förståelsen för andra, ge överblick och sammanhang, träna elever att våga och vilja använda moderna språk och teknik. Därefter uppmärksammade vi FN-dagen 24 okt, då vi lärde oss mer om vad FN är och vad Barnkonventionen innebär. Många frågor mötte eleverna när vi såg film, träffade Joakim Persson som jobbat som FN-soldat och när vi diskuterade dagens problem kring diskriminering, könsstämpning, jämställdhet och likabehandling. FN:s projekt Flicka och #metoo diskuterades. En givande dag som vi tycker nådde vårt mål: att ge överblick och sammanhang, träna elever på att orientera sig i en komplex verklighet och kunna granska fakta. Innan höstterminen avslutades förberedde vi våra elever i åk 6-9 inför besöket av Tobias Rawet, överlevare från Förintelsen. Se separat artikel. Genom hans besök och arbetet vidare i klassrummen vill vi bemöta intolerans, öka förståelsen för andra, träna på att kritiskt granska fakta och ge överblick och sammanhang. Arbetet med att lära om hur en demokrati fungerar fortsätter. Den 23 mars gästas våra elever och grannkommunen Ragundas elever i åk 8-9 av EU-parlamentarikern Jens Nilsson och representanter ifrån våra lokalpolitiker till en informations- och diskussionsdag i Hammarstrand. Med denna dag vill vi skapa livslång lust att lära, arbeta med demokrati och förbereda eleverna för ett aktivt samhällsliv, ge överblick och sammanhang. Europadagen 9 maj firar vi genom att alla skolans elever deltar i en tipsrunda med EU/demokratifrågor och vinnarna får motta ett pris under ceremoniella former i skolans aula. Genom Palmestipendiet och det entreprenöriella arbetet med att bl a sätta upp julrevyn, anordna en Småstjärneshow, sälja fika och diverse andra saker kan åk 8-9 åka till Stockholm för att besöka Riksdagen, Demokrativerkstan och Europahuset den 21 maj. Dessutom fortsätter de 22-25 maj till Polen för att bl a besöka Auschwitz. Med denna resa hoppas vi nå målet: att låta eleverna möta platser som är viktiga både ur ett historiskt perspektiv och ur ett framtida perspektiv och där de får brottas med tankar kring individens ansvar och valmöjligheter. Slutligen kommer eleverna vid vår skola att under Kälarnedagen 6 juni på olika sätt visa vad de lärt sig under året kring demokrati och tolerans.

Kontakta Eva Kvist eller Camilla Wängman för mer information:

eva.kvist@bracke.se

camilla.wangman@bracke.se

Fängslande och berörande föreläsning av Tobias Rawet

Vi elever på Kälarne skola jobbar med ett projekt som vi kallar "We Make A Difference". Där ingår bland annat arbete med demokrati, tolerans och medmänsklighet.

Vi fick besök av en överlevare från andra världskriget, Tobias Rawet. Han hade två föreläsningar, en hade han den 8:e januari för allmänheten och den andra var den 9:e för Kälarne elever (åk 6-9) och lärare. Även Bräcke skolas åk 7-9 kom hit och lyssnade.

Det som gjorde mest intryck på oss elever på Kälarne skola var att han var så ung när han t.ex. fick börja jobba, vara inlåst på vinden och ja, gå igenom allt. Det var även jättehemskt att hans mamma bara vägde 28-30 kg när kriget var över. Att hon vägde så lite berodde på att nästan all mat dom fick gav hon till Tobias så att han skulle kunna äta sig mätt. Vi har även förstått att vi unga människor tar allt för givet, tror att allt kommer serverat på ett silverfat framför oss.

Fotspåren som finns kvar av det som hände då är bland annat koncentrationsläger. Det finns även dagböcker och hakkors som är spår av kriget, samt de få människor som överlevde förintelsen.

Det vi kan lära oss av historien är att vi måste utbilda oss så att vi kan kritisera vad andra säger, så att man inte kan låta vem som helst få ta över makten. Vi måste lära oss att respektera andra, oavsett hudfärg och religion.

Det vi tänkte mer på är att man ska visa respekt och inte döma folk för snabbt, utan man ska vara snäll och se gott i folk. Man ska inte heller behandla andra människor annorlunda beroende på deras hudfärg eller var dom kommer ifrån. Dom är också människor och dom har ett liv med känslor. Människor tänker för mycket på vad andra ska tycka och tänka om en, när det gäller vad man gått igenom.

Vi vill tacka våra sponsorer Svenska kyrkan och ABF för deras bidrag så att vi kunde genomföra föreläsningarna!

Eleverna i årskurs 6-9 genom Tilde Söderberg & Matilda Svedberg

Rune Lindstein

En av Östjämtdlands sista hjälpkolare och kanske den siste lillbokallen.

Rune föddes 1925 på Åsen i Hällesjö av mamma Greta Lindstein. Pappan var Oskar Pierre, också han på Åsen. Pappa Oskar var inte gift med Greta. Han bodde på en granngård och Rune träffade honom sällan. Rune är halvbror med Vivianne Modin.

Rune beskriver mamma Greta som mycket musikalisk. ”Hon kunde tersa vilken låt som helst”, vilket betyder att hon kunde sjunga en stämma, som ligger en ters från ursprungs melodin. Rune har fått en del av den musikaliteten, men inte i samma grad som mamma.

Rune bodde på Åsen fram till rekryten på I 5 år 1946. Där red han sig illa på märren Carmencita och fick en svår skada i underlivet. Han låg på sjukhuset hela sommaren och kom sen tillbaka som malaj under resten av militärtjänsten.

På somrarna under barnaåren var han lillbokalle i boan på Brännåsen. Han bars dit av mamma Greta, som arbetade där. Han var troligen en av de sista lillbokallarna i Östjämtdland och kanske i hela landet.

Han var också i barndomen med på starrslätter tillsammans med mamma och morbror Arvid. Han var då för liten för att slå själv.

I 14-15-årsåldern var han hjälpkolare åt morbröderna Frans och Arvid. Hans kusin Allan, som var två år yngre deltog också. Kolningen försiggick på höstar och vintrar 1940-45. Han fick vakta milan så att den inte började brinna och även vara springgrabb åt kolarna. För detta arbete fick han 6 kronor per dag. Man får komma ihåg att det var fattiga tider, särskilt under krigsåren.

Rune berättar att mamma Greta inte hade något arbete under hans uppväxt, vilket låter märkligt i våra öron, men betyder att hon inte hade någon anställning med lön, utan skötte hemmet, barnen, arbetet i jordbruket samt arbetet i boan, vilket givetvis räcker och blir över.

Runes förklaring till att mamma inte hade något avlönat förvärvsarbete var att missundsamhet och avundsjuka rådde i småbyarna och ingen skulle komma och ta arbete från någon annan.

Rune ville pröva annat. Vid 15 års ålder arbetade han 3 månader på sommarrestaurangen Sandviken utanför Östersund. Året efter var han eldare på ångfartyget Östersund under 2 månader. För övrigt har han under de tidiga vuxna åren arbetat som huggare i skogen och även under några månader varit bonddräng åt S H Eriksson i Hällesjö, pappa till Sven-Erik Eriksson (sedermera kyrkvaktmästare i Hällesjö).

Rune har ett förflutet som älgjägare, om än mycket kort. Han fick gevär av sin pappa Oskar och en morbror. År 1976 var han med på sin första älgjakt. Det var den generella jakten, som pågick i tre dagar. Första dagen satt han på pass. Andra dagen plockade han lingon halva dagen och tredje dagen var han hemma och plockade potatis. Sen blev det aldrig någon mer jakt.

Efter rekryten gick Rune på Birka folkhögskola, allmän linje, under 1 år, sedan Sundsvalls Handelsskola i 2 år, 1949-51. Därefter fick han kontorsarbete hos Krångede AB vid bygge av Storfinnforsen och Ramsele kraftverk. Arbetade där i 5 år med löner, skatter och byggkostnader. Bytte sen till arbete för Versteeg under bygge av kraftverk i Ångermanälven. Han var väl inte helt tillfreds med det arbetet och begärde avsked efter mindre än ett halvår. Han fick då hyra bil av Graningeverken och flyttade till lägenhet i Vällingby utanför Stockholm. Arbetade där som kontorist på byggföretaget Granit och Beton. Sen blev det arbete som kanslist på byggnadskontoret på Lidingö.

I december 1951 gjorde Rune repmånad. Då annonserade Bonniers Folkbibliotek efter fritidsförsäljare av Vilhelm Mobergs Utvandrarerna, som var nyutkommen. Rune tog 40 exemplar och sålde alla på luckan. Han blev sen fritidsförsäljare åt Bonniers Folkbibliotek under 7 år. Böckerna var arbetarlitteratur och försäljningen skedde på de olika arbetsplatserna han hade vid kraftverksbyggena.

I ungdomsåren hade Rune också arbete med timmerskiljning i Ångermanälven, Indalsälven och Ljungan.

1957 sökte Rune visum till Canada. Han hade varit gift, men hustrun var otrogen, varför det blev skilsmässa, vilket säkert påverkade beslutet att söka sig från Sverige. Han tog med sig en kvinna, som visade sig vara bipolär, vilket bl.a. yttrade sig i att hon hade växlande sinnesstämningar. Detta konstaterar han torrt och lakoniskt. Paret anlände till Halifax och kom efter en veckas tågresa till Alberta. Hustrun hade vänner som fått visum till USA och hamnade i Kalifornien, varför även hon ville dit. Hon påverkade Rune att söka visum till USA, vilket de fick efter endast två månader och kom till en liten stad, San Leandro, nära San Francisco i Kalifornien. Där stannade de i drygt 7 år. Rune fick ekonomiarbete på en firma som tillverkade bänkar med laminatskivor (ungefär som perstorpsplattor).

I Kalifornien besökte de Berkleyuniversitetet och lyssnade på John F. Kennedy 1961, samt bevistade en konsert med André Segovia. Berömdheterna avlöste varandra. Det var lite annat än Åsen i Hällesjö. I San Francisco sjöng Rune i manskör.

Rune återvände till Sverige 1965 och där skilde han sig. Paret hade inga barn.

I Sverige fick Rune anställning som redovisningsman på Honeywells huvudkontor i Stockholm. Han var där i 7 år och blev sen bortrationaliserad. Han sökte därefter ett 40-tal arbeten med fullständiga ansökningshandlingar, men fick inga attraktiva napp. Han sökte sig därför till en helt ny bana, mentalvården. Han fick arbete som vikarierande mentalskötare vid Beckomberga sjukhus 1976 och gick därefter utbildning till mentalskötare under 3 terminer. Han fick efter denna utbildning anställning på Sundsvalls sjukhus, där han stannade till pensioneringen vid 63 års ålder 1989.

Efter pensioneringen blev han loppmarknadsdirektör vid Döda fallet på somrarna under åren 1991-92. Därefter begärde hyresvärden att få tillbaka lokalen för att sälja den, varvid Rune ordnade en lokal i Sundsvall, där han hade loppmarknad åren 1994-99, då lokalen brann ned till grunden. Försäkringsersättningen räckte knappt till ett par nya skor, varför han lade ner verksamheten och där slutade hans yrkesverksamma tid.

Eje Åhlander

Nobelfest på Kälarne skola i december 2017

En mörk torsdag eftermiddag i början av december, var eleverna i årskurs 1, 2 och förskoleklassen inbjudna till aulan.

En annan som var inbjuden var en stilig herre med hög hatt och som snart presenterade sig som Alfred Nobel.

Han berättade lite om sitt liv för oss. Han föddes 1833 i Stockholm, men när han var nio år så flyttade familjen till S:t Petersburg. Där lärde han sig ryska, franska, engelska och tyska. När de flyttade tillbaka till Sverige reste Alfred till Paris och USA för att studera.

Alfred Nobel var inte bara uppfinnare, han var också entreprenör. Han gifte sig aldrig och när han dog uppgick hans förmögenhet till 31,5 miljoner kronor. I sitt testamente bestämde Alfred Nobel att varje år skulle en viss summa pengar delas ut till den eller de personer som gjort den största nyttan för mänskligheten inom områdena litteratur, kemi, fysik, medicin och fred. Efter denna fantastiska bekantskap med Nobel fick eleverna jobba några dagar vid olika stationer och lära sig mer inom dessa områden på deras nivå.

Temat avslutades med en fantastisk trerättersmiddag.

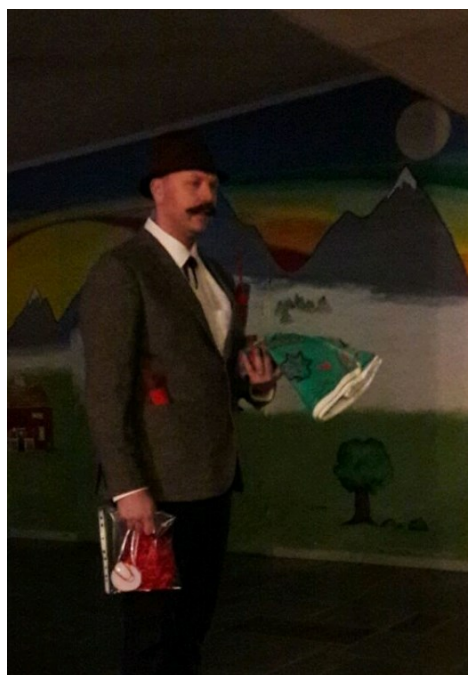
Här hjälpte fritidsbarnen till på ett föredömligt sätt att servera och duka av.

Eleverna hade naturligtvis fått träna sig i vett och etikett. Efter maten blev det dans.

Kvällen avslutades med att Alfred Nobel kom och delade ut medaljer till alla elever.

Personalen vid barnskolan

Här ser vi hur elegant dukat det var för festen
och hur herr Alfred Nobel själv kommer för att dela ut medaljerna.

Brian Ringsted Pedersen

Om att flytta från Danmark till Sverige

Första gången Brian kom till Kälarne var för sju år sedan. Anledningen till att han sökte sig hit var hans stora önskan: Han ville skjuta en älg!

Som närmaste jaktkompis fick han Hans-Gunnar Söderberg. Det var inte så lätt för de båda jägarna, där de satt på sina pass 7-8 timmar första dagarna. De förstod nämligen inte varandras språk.

- Stefan och Magnus fick ta hand om mig, berättar Brian. De kunde ju engelska. Men Brian tappade inte intresset, trots språksvårigheterna. Han tyckte att det verkade lugnt och fint här. Ingen stress, som han sett så mycket av hemma i Danmark.

- Hur hittade du jakt och jaktmarker här? undrar jag.

- Jag sökte på nätet, och nu tillhör jag Bodtjärns jaktlag i Håsjö, mot Ragundahället, säger han.

Så köpte han ett hus i Håsjö 2013. Det blev deras sommarbostad. Senare köpte han ett hus i Kälarne och flyttade för gott dit med sin fru Susanne och döttrarna Elisabeth och Isabella, som nu är 16 resp. 13 år. Elisabeth har bestämt sig för att återvända till Danmark för fortsatta studier när hon gått ut grundskolan. Där kommer hon att välja en fotbollslinje.

Susanne, som arbetade som revisor i Danmark, fick vänta några månader innan hon fick arbete på Tallgläntan, där hon var anställd tills hon började på sin nuvarande tjänst som ekonom i Ragunda kommun.

Bent själv arbetar heltid som mekaniker på Octowood. Han jobbar även inom räddnings- och brandtjänsten. För detta har han gått utbildning i Östersund. Första tiden de bodde i Sverige arbetade han med vindkraft runt om i Europa.

Vad är det bästa med Kälarne-bygden? undrar jag.

Det är naturen! svarar han direkt. Människorna är snälla, men man umgås ju inte så mycket här.

Fast livet här är betydligt lugnare. Det tycker både Brian och Susanne.

- Vi har verkligen gjort mycket av allt vi hade föresatt oss här och vi trivs på våra arbetsplatser. När vi har varit på besök i Danmark och närmar oss Sundsvall på E4:an, då känner vi att vi börjar komma hem, säger han.

Brian med nyskjuten älg

I Danmark hade Brian en affär, där han sålde cyklar och mopeder. Nu har jag en snöskoter, säger han.

Och ute på gården, på Hästskovägen i Kälarne, finner man det mest typiska en svensk jägarfamilj kan uppvisa, nämligen hundgården med jakthunden!

Drömmen om att skjuta en älg? Hur blev det med den då?

Jo, den har gått i uppfyllelse. Över förväntan! 2016 sköt han en ko och 2017 blev det tre älgar!

Runa Westman

Från kojor och skog

Ur Hans-Erik Nilssons berättelser

Folk var rädda när åskan gick. Vid Brännåsbodarna var det många hushåll och när åskan gick så klämde dom in sig i Annersnildelen i den ena av stugorna. 3,5 kilometer österut fanns byn Mörtsjön, bestående av två gårdar. Där bodde Oskar Lidström (Mörtsjö-Oskar). Han såg att det skulle bli åska och förstod att dom satt uppe i Brännåsen och bävade.

Då tog han med sig sin vevgrammofon och några skivor, gick dit och spelade för dom. Till skillnad från dagens känsliga teknik så reagerade en vevgrammofon ingenting på oväder eller dålig täckning.

Ett tag bodde Mörtsjö-Oskar i en koja vid Abborrtjärn. Oskar var också skomakare.

Min farfar besökte honom ibland. Oskar bjöd ju på kaffe. På skomakarbanken hade han en sockertopp, så när han serverat kaffet tog han skohammaren och slog lös en flisa från sockertoppen.

I kojan fanns vägglöss. När Oskar fick se en lus på väggen så dammade han till med skohammaren.

Det fanns visst märken överallt på väggarna.

Kupan i Kälarne

Öppet måndagar, onsdagar och fredagar 10.00-14.00

Vi tar gärna emot husgeråd och annat som ni vill skänka!

VÄLKOMMEN!

Information från Hällesjö-Håsjö församling,

Hemsida: www.svenskakyrkan.se/hasjopastorat Telefon: 0696-536 30

Pyttesång måndagar kl 10-11 i Västane församlingshem

Lördag 3/2	Kl. 18	Konsert med Sofia Pettersson trio Håsjö nya kyrka
Söndag 4/2	Kl. 11	Gudstjänst Hällesjö kyrka
Söndag 11/2	Kl. 18	Gudstjänst Västane församlingshem
Onsdag 14/2	Kl. 14	Andakt Tallgläntan
Onsdag 14/2	Kl. 18	Gudstjänst Ansjö bygdegård
Söndag 25/2	Kl. 11	Gudstjänst Hällesjö kyrka
Söndag 4/3	Kl. 11	Gudstjänst Håsjö nya kyrka
Måndag 11/3	Kl. 18	Gudstjänst Hällesjö kyrka
Onsdag 14/3	Kl. 14	Andakt Tallgläntan
Söndag 25/3	Kl. 18	Gudstjänst Håsjö nya kyrka
Lördag 31/3	Kl. 23	Påsknattsmässa Hällesjö kyrka

Medlemsinfo Kälarnebygdens förening: Bankgiro 5404-9606

Genom att vara medlem stöder Du föreningens ambitioner att verka för en positiv utveckling för Kälarnebygdens invånare, företag och föreningar. För att bli medlem betalar Du/Ni en engångsinsats och en årlig medlemsavgift. Medlemsavgifter:

	Enskild	Familj	Förening	Företag
Insats (engångs-)	50	100	100	500
Årlig medlemsavgift	50	100	100	200

Se tidningsbilderna i färg och läs KälarneNytt på www.kalarnenytt.se

Nästa nr av KälarneNytt, nr 2, 2018 trycks den 23/3. Manusstopp: 16/3.

Redaktör samt annonser och sponsring: Runa Westman, 070-349 12 09,
e-post: runwes@telia.com

Ordförande i Kälarnebygdens förening: Michael Löfgren, 070-666 56 74
eller 0696-403 01 (hem) e-post michael.lofgren@poles.se